

Dunajska konvencija o konzularnih odnosih

1963

Sklenjena na Dunaju 24. aprila 1963, začela veljati 19. marca 1967.

Uredil Sektor za mednarodno pravo
Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije

Ljubljana, maj 2013

**Dunajska konvencija o konzularnih odnosih,
sklenjena na Dunaju 24. aprila 1963**

Države pogodbenice te konvencije so se

ob zavedanju, da narodi že od davnih časov vzpostavljajo konzularne odnose,

ob upoštevanju ciljev in načel Ustanovne listine Združenih narodov o suvereni enakosti držav, ohranitvi mednarodnega miru in varnosti ter razvoju prijateljskih odnosov med državami,

ob upoštevanju, da je Konferenca Združenih narodov o diplomatskih odnosih in imunitetah sprejela Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih, ki je bila dana na voljo za podpis 18. aprila 1961,

v prepričanju, da bi mednarodna konvencija o konzularnih odnosih, privilegijih in imunitetah tudi prispevala k razvoju prijateljskih odnosov med državami ne glede na razlike v njihovih ustavnih in družbenih sistemih,

v prepričanju, da namen takih privilegijev in imunitet ni dajati prednosti posameznikom, temveč zagotavljati, da konzulati učinkovito opravljajo naloge v imenu svojih držav,

ob poudarjanju, da se vprašanja, ki niso izrecno urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejajo po pravilih mednarodnega običajnega prava,

dogovorile:

1. člen

Pomen izrazov

1. V tej konvenciji navedeni izrazi pomenijo:

- a) »konzulat« je vsak generalni konzulat, konzulat, vicekonzulat ali konzularni urad;
- b) »konzularno območje« je ozemlje, določeno konzulatu, na katerem ta opravlja konzularne naloge;
- c) »vodja konzulata« je oseba, pooblaščen za opravljanje te funkcije;
- d) »konzularni funkcionar« je vsaka oseba, vključno z vodjo konzulata, pooblaščen za opravljanje konzularnih nalog;
- e) »konzularni uslužbenec« je vsaka oseba, ki opravlja administrativna ali tehnična dela na konzulatu;
- f) »član pomožnega osebja« je vsaka oseba, ki je zaposlena za opravljanje pomožnih del na konzulatu;
- g) »člani konzulata« so konzularni funkcionarji, konzularni uslužbenci in člani pomožnega osebja;
- h) »člani konzularnega osebja« so konzularni funkcionarji razen vodje konzulata, konzularni uslužbenci in člani pomožnega osebja;
- i) »član zasebnega pomožnega osebja« je oseba, ki je izključno zasebno zaposlena pri članu konzulata;
- j) »prostori konzulata« so zgradbe ali deli zgradb in pripadajoče zemljišče, ki se ne glede na lastništvo

uporabljajo izključno za potrebe konzulata;

k) »konzularni arhiv« so vse listine, dokumenti, korespondenca, knjige, filmi, magnetofonski trakovi in registri konzulata skupaj s šiframi in kodami, kartoteke in vsak del pohištva, ki je namenjen za njegovo zaščito in hrambo.

2. Konzularne funkcionarje je mogoče razvrstiti v dve kategoriji: karierne konzularne funkcionarje in častne konzularne funkcionarje. Določbe II. poglavja te konvencije se uporabljajo za konzulate, ki jih vodijo karierni konzularni funkcionarji, določbe III. poglavja pa za konzulate, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji.

3. Poseben položaj članov konzulata, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, ureja 71. člen te konvencije.

I. POGLAVJE

SPLOŠNO O KONZULARNIH ODNOSIH

I. DEL

VZPOSTAVLJANJE IN VODENJE KONZULARNIH ODNOSOV

2. člen

Vzpostavljanje konzularnih odnosov

1. Za vzpostavljanje konzularnih odnosov med državami je potrebno medsebojno soglasje.
2. Soglasje k vzpostavitvi diplomatskih odnosov med državama zajema, če ni drugače določeno, tudi soglasje k vzpostavitvi konzularnih odnosov.
3. Prekinitev diplomatskih odnosov nima *ipso facto* za posledico tudi prekinitve konzularnih odnosov.

3. člen

Opravljanje konzularnih nalog

Konzularne naloge opravljajo konzulati. V skladu z določbami te konvencije jih lahko opravljajo tudi diplomatska predstavništva.

4. člen

Odprtje konzulata

1. Konzulat se lahko odpre na ozemlju države sprejemnice samo z njenim soglasjem.
2. Sedež konzulata, njegovo vrsto in njegovo konzularno območje določi država pošiljateljica, za kar je potrebno predhodno soglasje države sprejemnice.

3. Država pošiljateljica lahko pozneje spremeni sedež konzulata, njegovo vrsto ali njegovo konzularno območje samo, če s tem soglašata država sprejemnica.

4. Prav tako je potrebno soglasje države sprejemnice, kadar želi generalni konzulat ali konzulat odpreti vicekonzulat ali konzularni urad v drugem kraju, kot je sam ustanovljen.

5. Izrecno predhodno soglasje države sprejemnice je potrebno tudi za odprtje pisarne obstoječega konzulata zunaj njegovega sedeža.

5. člen

Konzularne naloge

Konzularne naloge so:

a) varovanje interesov države pošiljateljice in njenih državljanov, fizičnih in pravnih oseb, v državi sprejemnici v mejah, ki jih dovoljuje mednarodno pravo;

b) spodbujanje razvoja trgovinskega, gospodarskega, kulturnega in znanstvenega sodelovanja med državo pošiljateljico in državo sprejemnico ter vsako spodbujanje prijateljskih odnosov med njima v skladu z določbami te konvencije;

c) seznanjanje z razmerami in razvojem trgovinskega, gospodarskega, kulturnega in znanstvenega življenja v državi sprejemnici z vsemi dovoljenimi sredstvi, poročanje o tem državi pošiljateljici ter dajanje informacij tistim, ki jih to zanima;

d) izdajanje potnih listov in potnih dokumentov državljanom države pošiljateljice ter vizumov in drugih ustreznih dokumentov osebam, ki želijo potovati v državo pošiljateljico;

e) pomoč in podpora državljanom, fizičnim in pravnim osebam, države pošiljateljice;

f) opravljanje notarskih in matičnih ter podobnih opravil kot tudi opravljanje določenih administrativnih nalog, če to ni v nasprotju z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice;

g) varstvo interesov državljanov, fizičnih in pravnih oseb, države pošiljateljice pri urejanju zapuščinskih zadev na ozemlju države sprejemnice v skladu z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice;

h) varstvo interesov mladoletnih in drugih opravilno nesposobnih oseb, ki so državljani države pošiljateljice, posebej kadar je zanje potrebno varstvo ali skrbništvo, v mejah, ki jih določajo zakoni in drugi predpisi države sprejemnice;

i) zastopanje državljanov države pošiljateljice ali sprejemanje ukrepov za zagotovitev ustreznega zastopanja pred sodišči ali drugimi organi države sprejemnice ob upoštevanju ustaljene prakse in veljavnih postopkov v državi sprejemnici, da bi se v skladu z njenimi zakoni in drugimi predpisi zagotovilo sprejetje začasnih ukrepov za varstvo pravic in interesov teh državljanov, kadar ti zaradi odsotnosti ali drugih razlogov ne morejo pravočasno braniti svojih pravic in interesov;

j) dostavljanje sodnih in zunajsodnih dokumentov ali uradnih zaprosil za pravno pomoč v skladu z veljavnimi mednarodnimi sporazumi, ali če takih sporazumov ni, na vsak drug način, ki je v skladu z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice;

k) izvajanje pravice do nadzora in inšpekcije, določene v zakonih in drugih predpisih države pošiljateljice, nad morskimi in rečnimi ladjami, ki plovejo pod zastavo države pošiljateljice, in zrakoplovi, registriranimi v državi pošiljateljici, ter nad njihovo posadko;

l) pomoč ladjam in zrakoplovom iz prejšnje točke ter njihovim posadkam, sprejemanje izjav o potovanju teh ladij, pregledovanje in potrjevanje ladijskih dokumentov ter vodenje preiskav o vseh nesrečah med njihovim potovanjem in reševanje vseh sporov med poveljnikom, častniki in mornarji, če jih za to pooblaščajo zakoni in drugi predpisi države pošiljateljice, ne da bi se pri tem posegalo v pristojnosti organov države sprejemnice;

m) opravljanje vseh drugih nalog, ki jih država pošiljateljica zaupa konzulatu in jih zakoni in drugi predpisi države sprejemnice ne prepovedujejo ali jim država sprejemnica ne nasprotuje, ali tistih, ki izhajajo iz veljavnih mednarodnih sporazumov med državo pošiljateljico in državo sprejemnico.

6. člen

Opravljanje konzularnih nalog zunaj konzularnega območja

V posebnih okoliščinah lahko konzularni funkcionar s soglasjem države sprejemnice opravlja svoje naloge zunaj svojega konzularnega območja.

7. člen

Opravljanje konzularnih nalog v tretji državi

Država pošiljateljica lahko, potem ko uradno obvesti zadevne države, pooblasti konzulat, odprt v neki državi, da prevzame opravljanje konzularnih nalog v drugi državi, razen če katera od zadevnih držav temu izrecno nasprotuje.

8. člen

Opravljanje konzularnih nalog za tretjo državo

Konzulat države pošiljateljice lahko, potem ko ustrezno uradno obvesti državo sprejemnico in če ta temu ne nasprotuje, opravlja konzularne naloge v državi sprejemnici za tretjo državo.

9. člen

Razredi vodij konzulatov

1. Vodje konzulatov se razvrščajo v štiri razrede:

- a) generalne konzule,
- b) konzule,
- c) vicekonzule,
- d) konzularne uradnike.

2. Prejšnji odstavek v ničemer ne omejuje pravice katere koli pogodbenice, da določi nazive konzularnih funkcionarjev, ki niso vodje konzulata.

10. člen

Imenovanje in sprejem vodij konzulatov

1. Vodje konzulatov imenuje država pošiljateljica, opravljanje njihovih funkcij pa odobri država sprejemnica.

2. Ob upoštevanju določb te konvencije je način imenovanja in sprejema vodij konzulatov urejen z

zakoni in drugimi predpisi ter običaji države pošiljateljice in države sprejemnice.

11. člen

Patentno pismo ali uradno obvestilo o imenovanju

1. Vodja konzulata prejme od države pošiljateljice dokument v obliki patentnega pisma ali podobne listine, ki se izda za vsako imenovanje posebej in v kateri se potrjuje njegova funkcija ter praviloma navajajo njegovo ime in priimek, kategorija in razred, konzularno območje in sedež konzulata.

2. Država pošiljateljica po diplomatski ali drugi ustrezn poti pošlje patentno pismo ali podobno listino vladi države, na katere ozemlju bo vodja konzulata opravljal svojo funkcijo.

3. Če država sprejemnica soglaša, lahko država pošiljateljica nadomesti patentno pismo ali podobno listino z uradnim obvestilom, ki vsebuje podatke iz prvega odstavka tega člena.

12. člen

Eksekvatura

1. Vodja konzulata lahko začne opravljati svojo funkcijo, ko od države sprejemnice prejme pooblastilo, imenovano »eksekvatura«, ne glede na obliko tega pooblastila.

2. Država, ki odkloni izdajo eksekvature, državi pošiljateljici ni dolžna sporočiti razlogov za odklonitev.

3. Vodja konzulata ne more začeti opravljati svoje funkcije, dokler ne dobi eksekvature, razen v primerih iz določb 13. in 15. člena.

13. člen

Začasno pooblastilo vodjem konzulatov

Dokler ni izdana eksekvatura, se vodji konzulata lahko dovoli začasno opravljanje njegove funkcije. V tem primeru se uporabljajo določbe te konvencije.

14. člen

Uradno obvestilo organom na konzularnem območju

Ko je vodji konzulata dovoljeno, čeprav začasno, da opravlja svojo funkcijo, mora država sprejemnica o tem nemudoma obvestiti pristojne organe na konzularnem območju. Prav tako mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da vodja konzulata lahko opravlja svoje dolžnosti in uživa ugodnosti, predvidene s to konvencijo.

15. člen

Začasno opravljanje funkcije vodje konzulata

1. Če vodja konzulata ne more opravljati svoje funkcije ali če je njegovo mesto izpraznjeno, lahko kot

vodja konzulata začasno deluje vršilec dolžnosti.

2. Ime in priimek začasnega vršilca dolžnosti uradno sporoči diplomatsko predstavništvo države pošiljateljice, ali če ta nima takega predstavništva v državi sprejemnici, vodja konzulata, ali če ta tega ne more storiti, kateri koli drug pristojni organ države pošiljateljice ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali organu, ki ga to ministrstvo določi. Praviloma je treba tako uradno obvestilo poslati vnaprej. Oseba, ki ni niti diplomatski agent niti konzularni funkcionar države pošiljateljice v državi sprejemnici, lahko deluje kot začasni vršilec dolžnosti le s soglasjem države sprejemnice.

3. Pristojni organi države sprejemnice morajo začasnemu vršilcu dolžnosti nuditi pomoč in varstvo. Med njegovim delovanjem se zanj uporabljajo določbe te konvencije enako kot za vodjo zadevnega konzulata. Vendar pa državi sprejemnici začasnemu vršilcu dolžnosti ni treba priznati olajšav, privilegijev in imunitet, za katere mora vodja konzulata, zato da bi jih užival, izpolnjevati pogoje, ki jih vršilec dolžnosti ne izpolnjuje.

4. Kadar država pošiljateljica pod pogoji iz prvega odstavka tega člena za začasnega vršilca dolžnosti določi člana diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici, ta še naprej uživa diplomatske privilegije in imunitete, če temu država sprejemnica ne nasprotuje.

16. člen

Prednostni vrstni red vodij konzulatov

1. Vodje konzulata se v vsakem razredu razvrstijo po dnevu izdaje eksekvature.

2. Kadar pa je vodji konzulata dovoljeno, da opravlja svojo funkcijo začasno, še preden dobi eksekvaturu, se njegov prednostni vrstni red določa po dnevu izdaje začasnega dovoljenja; tak vrstni red se ohrani tudi po izdaji eksekvature.

3. Prednostni vrstni red dveh ali več vodij konzulatov, ki so dobili eksekvaturu ali začasno dovoljenje na isti dan, se določa po dnevu predaje njihovih patentnih pisem ali podobnih listin ali po dnevu, ko država sprejemnica prejme uradno obvestilo iz tretjega odstavka 11. člena.

4. Začasni vršilci dolžnosti vodje konzulata se razvrstijo za vsemi vodji konzulatov. Njihov prednostni vrstni red pa se določa po dnevu začasnega prevzema dolžnosti, kot je navedeno v uradnem obvestilu, poslanem v skladu z drugim odstavkom 15. člena.

5. Častni konzularni funkcionarji, ki so vodje konzulatov, so v vsakem razredu razvrščeni za kariernimi vodji konzulatov po vrsti in pravilih, določenih v prejšnjih odstavkih.

6. Vodje konzulatov imajo prednost pred konzularnimi funkcionarji, ki nimajo tega statusa.

17. člen

Diplomatska dejanja, ki jih opravljajo konzularni funkcionarji

1. V državi, v kateri država pošiljateljica nima diplomatskega predstavništva in v kateri je ne predstavlja diplomatsko predstavništvo tretje države, je lahko konzularni funkcionar s soglasjem države sprejemnice pooblaščen za opravljanje diplomatskih dejanj, ne da bi to vplivalo na njegov konzularni status. Opravljanje teh dejanj konzularnemu funkcionarju ne daje nobene pravice do diplomatskih privilegijev in imunitet.

2. Konzularni funkcionar je lahko, potem ko je bilo poslano uradno obvestilo državi sprejemnici, pooblaščen za predstavljanje države pošiljateljice pri kateri koli medvladni organizaciji. Kadar deluje v tej vlogi, ima pravico do vseh privilegijev in imunitet, ki jih mednarodno običajno pravo ali mednarodni sporazumi priznavajo predstavniku pri medvladni organizaciji; vendar pa glede katere koli konzularne funkcije, ki jo opravlja, nima pravice do imunitete pred jurisdikcijo, širše od tiste, ki jo uživa konzularni funkcionar po tej konvenciji.

18. člen

Imenovanje iste osebe za konzularnega funkcionarja za dve ali več držav

S soglasjem države sprejemnice lahko dve ali več držav imenuje isto osebo za konzularnega funkcionarja v tej državi.

19. člen

Imenovanje članov konzularnega osebja

1. Država pošiljateljica po svoji presoji imenuje člane konzularnega osebja, razen v primerih iz 20., 22. in 23. člena.

2. Država pošiljateljica pravočasno sporoči državi sprejemnici ime in priimek, kategorijo in razred vseh konzularnih funkcionarjev, razen vodje konzulata, da lahko država sprejemnica, če to želi, uveljavi pravice iz tretjega odstavka 23. člena.

3. Država pošiljateljica lahko, če to zahtevajo njeni zakoni in drugi predpisi, zaprosi državo sprejemnico, da izda eksekvaturu konzularnemu funkcionarju, ki ni vodja konzulata.

4. Država sprejemnica lahko, če to zahtevajo njeni zakoni in drugi predpisi, izda eksekvaturu konzularnemu funkcionarju, ki ni vodja konzulata.

20. člen

Številčnost osebja konzulata

Če ni izrecnega dogovora o številčnosti osebja konzulata, lahko država sprejemnica zahteva, da je ta v mejah tistega, kar je zanj razumno in običajno glede na okoliščine in razmere na konzularnem območju ter potrebe tega konzulata.

21. člen

Prednostni vrstni red med konzularnimi funkcionarji konzulata

Prednostni vrstni red konzularnih funkcionarjev konzulata in vse spremembe v zvezi s tem uradno sporoči diplomatsko predstavništvo države pošiljateljice, ali če takega diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici ni, vodja konzulata ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali organu, ki ga to ministrstvo določi.

22. člen

Državljanstvo konzularnih funkcionarjev

1. Konzularni funkcionarji so načeloma državljani države pošiljateljice.
2. Za konzularne funkcionarje ne morejo biti imenovani državljani države sprejemnice, razen s soglasjem te države, ki ga je mogoče kadar koli umakniti.
3. Država sprejemnica si lahko enako pravico pridržijo glede državljanov tretje države, ki niso tudi državljani države pošiljateljice.

23. člen

Razglasitev za *persono non grato*

1. Država sprejemnica lahko kadar koli obvesti državo pošiljateljico, da je kakšen konzularni funkcionar *persona non grata* ali da kateri koli član konzularnega osebja ni sprejemljiv. Država pošiljateljica to osebo, odvisno od primera, odpokliče ali zaključi njeno funkcijo na konzulatu.
2. Če država pošiljateljica noče izpolniti svojih obveznosti po prejšnjem odstavku ali jih ne izpolni v razumnem roku, lahko država sprejemnica, odvisno od primera, tej osebi odvzame eksekvaturu ali je ne priznava več za člana konzularnega osebja.
3. Oseba, imenovana za člana konzulata, je lahko razglašena za nesprejemljivo, še preden pride na ozemlje države sprejemnice, ali če je že tam, še preden prevzame funkcijo na konzulatu. V vsakem takem primeru mora država pošiljateljica imenovanje umakniti.
4. V primerih iz prvega in tretjega odstavka tega člena država sprejemnica državi pošiljateljici ni dolžna pojasniti razlogov za svojo odločitev.

24. člen

Uradno obveščanje države sprejemnice o imenovanjih, prihodih in odhodi

1. Ministrstvo za zunanje zadeve države sprejemnice ali organ, ki ga to ministrstvo določi, se uradno obvesti o:
 - a) imenovanju članov konzulata, njihovem prihodu na konzulat po imenovanju in njihovem končnem odhodu ali prenehanju njihovih funkcij ter vsaki spremembi njihovega statusa med njihovim službovanjem na konzulatu;
 - b) prihodu in končnem odhodu osebe, ki pripada družini člana konzulata in živi z njim v skupnem gospodinjstvu, in če je potrebno, dejstvu, da je neka oseba postala ali prenehala biti družinski član;
 - c) prihodu in končnem odhodu članov zasebnega pomožnega osebja, in če je potrebno, prenehanju njihove zaposlitve;
 - d) zaposlovanju in odpuščanju oseb, ki prebivajo v državi sprejemnici kot člani konzulata ali kot zasebno pomožna osebja in so upravičene do privilegijev in imunitet.

2. Kadar koli je mogoče, se prav tako vnaprej uradno obvesti o prihodu in končnem odhodu.

II. DEL

PRENEHANJE KONZULARNIH FUNKCIJ

25. člen

Prenehanje funkcije člana konzulata

Funkcija člana konzulata preneha med drugim:

- a) z uradnim obvestilom države pošiljateljice državi sprejemnici, da je njegova funkcija prenehala;
- b) s preklicem eksekvature;
- c) z uradnim obvestilom države sprejemnice državi pošiljateljici, da ga ne priznava več za člana konzularnega osebja.

26. člen

Odhod z ozemlja države sprejemnice

Država sprejemnica mora, celo ob oboroženem spopadu, članom konzulata in članom zasebnega pomožnega osebja, ki niso državljani države sprejemnice, ter družinskim članom, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, ne glede na njihovo državljanstvo omogočiti potreben čas in dati možnost, da se pripravijo na odhod in zapustijo njeno ozemlje v najkrajšem času po prenehanju svojih funkcij. Zlasti jim mora dati, če je potrebno, na razpolago potrebna prevozna sredstva zanje in za njihovo premoženje, razen za premoženje, pridobljeno v državi sprejemnici, katerega izvoz je v trenutku odhoda prepovedan.

27. člen

Zaščita konzularnih prostorov in arhiva ter interesov države pošiljateljice v izrednih okoliščinah

1. Ob prekinitvi konzularnih odnosov med državama:

- a) mora država sprejemnica, celo ob oboroženem spopadu, spoštovati in zaščititi prostore konzulata skupaj z njegovim premoženjem in arhivom;
- b) lahko država pošiljateljica zaupa varstvo prostorov konzulata skupaj z njegovim premoženjem in arhivom tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico;
- c) lahko država pošiljateljica zaupa zaščito svojih interesov in interesov svojih državljanov tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico.

2. Ob začasnem ali končnem zaprtju konzulata se uporabljajo določbe točke a prejšnjega odstavka. Poleg tega:

- a) lahko država pošiljateljica, ki nima diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici, ima pa drug konzulat na njenem ozemlju, temu zaupa varstvo prostorov zaprtega konzulata skupaj s premoženjem, ki je v njem, in konzularnim arhivom, s soglasjem države sprejemnice pa tudi opravljanje konzularnih nalog na območju tega konzulata, ali
- b) če država pošiljateljica nima diplomatskega predstavništva niti drugega konzulata v državi sprejemnici, se uporabljajo določbe točk b in c prejšnjega odstavka.

II. POGLAVJE
**OLAJŠAVE, PRIVILEGIJI IN IMUNITETE
KONZULATOV, KARIERNIH KONZULARNIH
FUNKCIONARJEV IN DRUGIH ČLANOV
KONZULATA**

I. DEL

OLAJŠAVE, PRIVILEGIJI IN IMUNITETE, KI SE NANAŠAJO NA KONZULAT

28. člen

Olajšave za delovanje konzulata

Država sprejemnica stori vse potrebno, da olajša opravljanje nalog konzulata.

29. člen

Uporaba državne zastave in grba

1. Država pošiljateljica ima pravico uporabljati svojo državno zastavo in svoj grb v državi sprejemnici v skladu z določbami tega člena.

2. Državna zastava države pošiljateljice se lahko izobesi in njen državni grb namesti na zgradbo konzulata, ob vhodnih vratih in na rezidenco vodje konzulata ter na njegova prevozna sredstva, kadar se uporabljajo v službene namene.

3. Pri uresničevanju pravice po tem členu se upoštevajo zakoni in drugi predpisi ter običaji države sprejemnice.

30. člen

Prostori

1. Država sprejemnica mora na svojem ozemlju v skladu s svojimi zakoni in drugimi predpisi državi pošiljateljici olajšati pridobitev prostorov, potrebnih za konzulat, ali ji pomagati, da si jih priskrbi kako drugače.

2. Država sprejemnica mora konzulatu, če je potrebno, prav tako pomagati, da priskrbi primerno nastanitev za svoje člane.

31. člen

Nedotakljivost konzularnih prostorov

1. Prostori konzulata so nedotakljivi v obsegu, določenem v tem členu.

2. Organi države sprejemnice ne smejo vstopiti v konzularne prostore, ki jih konzulat uporablja izključno za svoje delo, razen s privolitvijo vodje konzulata ali osebe, ki jo ta določi, ali vodje diplomatskega predstavništva države pošiljateljice. Vendar se lahko domneva, da je ob požaru ali drugi nesreči, ki zahteva takojšnje ukrepanje, privolitev vodje konzulata dana.

3. Ob upoštevanju določb prejšnjega odstavka ima država sprejemnica posebno dolžnost storiti vse potrebno, da prepreči nasilen vstop v prostore konzulata ali njihovo poškodovanje, vsako motenje miru konzulata ali poseg v njegovo dostojanstvo.

4. Prostori konzulata, oprema in premoženje konzulata ter njegova prevozna sredstva ne morejo biti odvzeti zaradi obrambe države ali javne koristi. Če je razlastitev v ta namen potrebna, se sprejmejo vsi ukrepi, da se ne ovira opravljanje konzularnih nalog, državi pošiljateljici pa se nemudoma izplača ustrezna in dejanska odškodnina.

32. člen

Oprostitev plačila davkov za konzularne prostore

1. Prostori konzulata in rezidenca kariernega vodje konzulata, katerih lastnik ali najemnik je država pošiljateljica ali katera druga oseba, ki deluje v njenem imenu, so oproščeni vseh vrst državnih, regionalnih ali občinskih dajatev in davkov, razen tistih, s katerimi se plačujejo opravljene posebne storitve.

2. Davčna oprostitev iz prejšnjega odstavka se ne uporablja za take dajatve in davke, ki jih po zakonih in drugih predpisih države sprejemnice plačuje oseba, ki je v pogodbenem razmerju z državo pošiljateljico, ali oseba, ki deluje v njenem imenu.

33. člen

Nedotakljivost konzularnega arhiva in dokumentov

Konzularni arhiv in dokumenti so vedno in povsod nedotakljivi.

34. člen

Svoboda gibanja

Ob upoštevanju zakonov in drugih predpisov, ki se nanašajo na območja, na katera je vstop zaradi varnosti države prepovedan ali posebej urejen, država sprejemnica zagotavlja vsem članom konzulata svobodo gibanja in potovanja po svojem ozemlju.

35. člen

Svoboda komuniciranja

1. Država sprejemnica dovoljuje in varuje svobodo komuniciranja konzulata za vse uradne namene. Konzulat lahko pri komuniciranju z vlado, diplomatskimi predstavništvi in drugimi konzulati države pošiljateljice ne glede na to, kje so, uporablja vsa primerna komunikacijska sredstva, vključno z diplomatskimi in konzularnimi kurirji, diplomatske in konzularne pošiljke ter kodirana ali šifrirana sporočila. Brezžični

oddajnik pa lahko konzulat namesti in uporablja le s soglasjem države sprejemnice.

2. Uradna korespondenca konzulata je nedotakljiva. Izraz »uradna korespondenca« pomeni vso korespondenco, ki se nanaša na konzulat in njegove naloge.

3. Konzularne pošiljke ni dovoljeno niti odpirati niti zadrževati. Vendar če pristojni organi države sprejemnice na podlagi tehtnih razlogov domnevajo, da pošiljka vsebuje poleg korespondence, dokumentov in predmetov iz četrtega odstavka tega člena tudi druge predmete, lahko zahtevajo, da pooblaščen predstavnik države pošiljateljice v njihovi prisotnosti pošiljko odpre. Če organi te države zavrnejo tako zahtevo, se pošiljka vrne tja, od koder je bila poslana.

4. Paketi, ki sestavljajo konzularno pošiljko, morajo biti kot taki na zunanji strani vidno označeni in lahko vsebujejo le uradno korespondenco in dokumente ali predmete, namenjene izključno za uradno uporabo.

5. Konzularni kurir mora imeti pri sebi uradno listino, s katero se potrjuje njegov status in navaja število paketov v konzularni pošiljki. Kurir ne sme biti državljani države sprejemnice, razen s soglasjem države sprejemnice, in ne sme imeti stalnega prebivališča v državi sprejemnici, razen če je državljani države pošiljateljice. Država sprejemnica varuje konzularnega kurirja pri opravljanju njegove naloge. Kurir uživa osebno nedotakljivost in ne sme biti kakor koli prijet ali mu biti odvzeta prostost.

6. Država pošiljateljica, njeno diplomatsko predstavništvo in njeni konzulati lahko imenujejo ad hoc konzularne kurirje. Tudi v tem primeru se uporablja prejšnji odstavek, s tem da v njem navedene imunitete prenehajo veljati takoj, ko tak kurir konzularno pošiljko, ki mu je bila zaupana, izroči naslovniku.

7. Konzularna pošiljka se lahko zaupa poveljniku ladje ali civilnega zrakoplova, ki bo pristalo na dovoljenem mestu vstopa. Poveljnik mora imeti pri sebi uradno listino, v kateri je navedeno število paketov v pošiljki, ni pa ga mogoče šteti za konzularnega kurirja. Po dogovoru s pristojnimi lokalnimi oblastmi lahko konzulat pošlje enega od svojih članov, da neposredno in neovirano prevzame konzularno pošiljko od poveljnika ladje ali zrakoplova.

36. člen

Komuniciranje in stik z državljani države pošiljateljice

1. Zaradi olajšanja opravljanja konzularnih nalog za državljane države pošiljateljice:

a) morajo imeti konzularni funkcionarji svobodo komuniciranja z državljani države pošiljateljice in dostop do njih. Državljan države pošiljateljice morajo imeti enako svobodo komuniciranja s konzularnimi funkcionarji in dostop do njih;

b) morajo pristojni organi brez odlašanja obvestiti konzulat države pošiljateljice, da je na njegovem konzularnem območju državljani njegove države prijet, zaprt ali v priporu pred sojenjem ali mu je kako drugače odvzeta prostost, če ta to zahteva. Prav tako morajo brez odlašanja prenesti konzulatu vsako sporočilo osebe, ki je prijeta, zaprta ali v priporu ali ji je kako drugače odvzeta prostost. Pristojni organi morajo to osebo brez odlašanja seznaniti z njenimi pravicami po tej točki;

c) imajo konzularni funkcionarji pravico obiskovati državljani države pošiljateljice, ki je zaprt, v priporu ali mu je kako drugače odvzeta prostost, se z njim pogovoriti in dopisovati ter poskrbeti za njegovo pravno zastopanje pred sodiščem. Prav tako imajo pravico obiskovati vsakega državljani države pošiljateljice, ki je na podlagi odločbe sodišča zaprt ali priprt ali mu je kako drugače odvzeta prostost na njihovem konzularnem območju. Vendar pa se morajo konzularni funkcionarji vzdržati ukrepanja v korist državljani, ki je zaprt, v priporu ali mu je kako drugače odvzeta prostost, če ta temu izrecno nasprotuje.

2. Pravice iz prejšnjega odstavka se uresničujejo v skladu z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice, pri čemer morajo ti v celoti omogočati uresničenje namenov, za katere so na podlagi tega člena te pravice dane.

37. člen

Obveščanje o smrti, varstvu ali skrbništvu, ladijskih in letalskih nesrečah

Če imajo pristojni organi države sprejemnice ustrezno informacijo, morajo:

a) ob smrti državljana države pošiljateljice brez odlašanja obvestiti konzulat, na katerega območju se je zgodil smrtni primer;

b) pristojnemu konzulatu brez odlašanja sporočiti primere, v katerih bi bilo treba postaviti varuha ali skrbnika za mladoletnega ali opravično nesposobnega državljana države pošiljateljice. Vendar pa to ne sme vplivati na uporabo zakonov in drugih predpisov države sprejemnice, ki se nanašajo na postavitev varuha ali skrbnika;

c) brez odlašanja obvestiti konzulat, ki je najbližji kraju nesreče, kadar pomorska ali rečna ladja, ki plove pod zastavo države pošiljateljice, doživi brodolom ali nasede v teritorialnem morju ali notranjih morskih vodah države sprejemnice ali kadar ima zrakoplov, registriran v državi pošiljateljici, nesrečo na ozemlju države sprejemnice.

38. člen

Komuniciranje z organi države sprejemnice

Pri opravljanju nalog se lahko konzularni funkcionarji obračajo na:

a) pristojne lokalne organe na svojem konzularnem območju;

b) pristojne centralne organe države sprejemnice, če in v obsegu, kot to dopuščajo zakoni in drugi predpisi ter običaji države sprejemnice ali ustrezni mednarodni sporazumi.

39. člen

Konzularne takse in pristojbine

1. Konzulat lahko na ozemlju države sprejemnice zaračunava takse in pristojbine, ki se za konzularna opravila predvidevajo z zakoni in drugimi predpisi države pošiljateljice.

2. Takse in pristojbine iz prejšnjega odstavka ter potrdila, ki se za to izdajajo, so oproščeni vseh dajatev in davkov v državi sprejemnici.

II. DEL
OLAJŠAVE, PRIVILEGIJI IN IMUNITETE, KI SE NANAŠAJO
NA KARIERNE KONZULARNE FUNKCIONARJE IN DRUGE
ČLANE KONZULATA

40. člen

Varstvo konzularnih funkcionarjev

Država sprejemnica obravnava konzularne funkcionarje z dolžnim spoštovanjem in ukrene vse potrebno, da prepreči vsak napad na njihovo osebo, svobodo in dostojanstvo.

41. člen

Osebna nedotakljivost konzularnih funkcionarjev

1. Konzularni funkcionarji ne smejo biti prijeti ali priprti, razen za huda kazniva dejanja na podlagi odločitve pristojne sodne oblasti.

2. Razen v primeru iz prejšnjega odstavka konzularni funkcionarji ne smejo biti zaprti niti se jim ne sme kako drugače omejiti osebna svoboda, razen zaradi izvršitve pravnomočne sodbe.

3. Če je proti konzularnemu funkcionarju začet kazenski postopek, mora priti pred pristojne organe. Postopek se mora zaradi njegovega uradnega položaja voditi z dolžnim spoštovanjem in razen v primeru iz prvega odstavka tega člena tako, da se čim manj ovira opravljanje konzularnih nalog. Če je treba zaradi okoliščin iz prvega odstavka tega člena konzularnega funkcionarja pripreti, se mora postopek proti njemu začeti v najkrajšem mogočem času.

42. člen

Obveščanje o prijetju, odvzemu prostosti ali kazenskem pregonu

Ob prijetju ali priporu člana konzularnega osebja ali začetku kazenskega postopka proti njemu mora država sprejemnica o tem čim prej obvestiti vodjo konzulata. Če se ti ukrepi nanašajo na vodjo konzulata, mora država sprejemnica o tem po diplomatski poti obvestiti državo pošiljateljico.

43. člen

Sodna imuniteta

1. Konzularni funkcionarji in konzularni uslužbenci niso podrejeni sodnim in upravnim organom države sprejemnice za dejanja, ki jih storijo pri opravljanju konzularnih nalog.

2. Vendar pa se prejšnji odstavek ne uporablja v civilnih tožbah:

a) vloženih na podlagi pogodbe, ki jo je sklenil eden od konzularnih funkcionarjev ali uslužbencev, kadar je ni sklenil izrecno ali molče kot pooblaščenec države pošiljateljice, ali

b) ki jih je vložila tretja stran za škodo, nastalo pri nesreči, ki jo je v državi sprejemnici povzročilo vozilo, ladja ali zrakoplov.

44. člen

Dolžnost pričanja

1. Člani konzulata so lahko pozvani, da pričajo v sodnem in upravnem postopku. Konzularni uslužbenci in člani pomožnega osebja ne smejo zavrniti pričanja, razen v primerih iz tretjega odstavka tega člena. Če konzularni funkcionar noče pričati, se proti njemu ne more uporabiti noben prisilni ukrep ali druga sankcija.

2. Organ, ki zahteva pričanje, mora storiti vse, da konzularnega funkcionarja ne ovira pri opravljanju njegovih nalog. Organ lahko, kadar je mogoče, pridobi njegovo pričanje v njegovem stanovanju ali na konzulatu ali sprejme njegovo pisno izjavo.

3. Člani konzulata niso dolžni pričati o dejstvih, ki se nanašajo na opravljanje njihovih nalog, in dati na razpolago uradne korespondence in dokumentov, ki se na to nanašajo. Prav tako lahko zavrnejo pričanje kot izvedenci za pravo države pošiljateljice.

45. člen

Odrek privilegijev in imunitet

1. Država pošiljateljica lahko posameznim članom konzulata odreče privilegije in imunitete iz 41., 43. in 44. člena.

2. Odrek mora biti razen glede določbe naslednjega odstavka vedno izrecen in pisno sporočen državi sprejemnici.

3. Če konzularni funkcionar ali konzularni uslužbenec začne postopek v zadevi, glede katere bi užival sodno imuniteto na podlagi 43. člena, se glede nasprotnega zahtevka, ki je neposredno povezan z glavnim zahtevkom, ne more sklicevati na imuniteto.

4. Odrek sodne imunitete v tožbah v civilnih ali upravnih postopkih ne pomeni odreka imunitete pred izvršitvijo sodbe, za kar je potreben poseben odrek.

46. člen

Oprostitev dolžnosti prijavljanja tujcev in dovoljenja za prebivanje

1. Konzularni funkcionarji in konzularni uslužbenci ter njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, so oproščeni vseh obveznosti, določenih z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice o prijavljanju tujcev in dovoljenjih za prebivanje.

2. Določbe prejšnjega odstavka pa se ne uporabljajo niti za konzularnega uslužbenca, ki ni stalni uslužbenec države pošiljateljice ali opravlja kako zasebno pridobitno dejavnost v državi sprejemnici, niti za njegove družinske člane.

47. člen

Izvetje iz obveznosti pridobitve delovnega dovoljenja

1. Člani konzulata so glede opravljanja dela za državo pošiljateljico izvzeti iz obveznosti, ki jih zakoni in drugi predpisi države sprejemnice o zaposlovanju tujcev določajo za pridobitev delovnega dovoljenja.

2. Člani zasebnega pomožnega osebja konzularnih funkcionarjev in konzularnih uslužbencev so izvzeti iz obveznosti iz prejšnjega odstavka, če ne opravljajo drugih pridobitnih dejavnosti v državi sprejemnici.

48. člen

Izvetje iz predpisov o socialnem zavarovanju

1. Ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena so člani konzulata in njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, glede opravljanja dela za državo pošiljateljico izvzeti iz predpisov o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi sprejemnici.

2. Izvetje iz prejšnjega odstavka prav tako velja za člane zasebnega pomožnega osebja, ki so izključno v službi pri članih konzulata, pod pogojem, da:

- a) niso državljani ali osebe s stalnim prebivališčem v državi sprejemnici in
- b) zanje veljajo predpisi o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi pošiljateljici ali tretji državi.

3. Člani konzulata, ki zaposlujejo osebe, za katere se ne uporablja izvetje iz prejšnjega odstavka, morajo spoštovati obveznosti, ki jih delodajalcu nalagajo predpisi države sprejemnice o socialnem zavarovanju.

4. Izvetje iz prvega in drugega odstavka tega člena ne izključuje prostovoljne vključitve v sistem socialnega zavarovanja države sprejemnice, če ta država to dopušča.

49. člen

Oprostitev obdavčenja

1. Konzularni funkcionarji in konzularni uslužbenci ter njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v istem gospodinjstvu, so oproščeni vseh dajatev in davkov, osebnih ali premoženjskih, državnih, regionalnih ali občinskih, razen:

- a) takih posrednih davkov, ki so običajno vključeni v ceno blaga ali storitev;
- b) dajatev in davkov na zasebno nepremičnino na ozemlju države sprejemnice ob upoštevanju določb 32. člena;
- c) dajatev od dediščine in prehoda premoženja, ki jih pobira država sprejemnica, ob upoštevanju določb točke b 51. člena;
- d) dajatev in davkov od zasebnih prihodkov, vključno s kapitalskimi donosi, z virom v državi sprejemnici ter kapitalskih davkov od naložb v trgovske ali finančne dejavnosti v državi sprejemnici;
- e) dajatev in davkov za posebne storitve;
- f) vpisnih, sodnih ali notarskih taks, hipotekarnih obveznosti in upravnih taks ob upoštevanju 32. člena.

2. Člani pomožnega osebja so oproščeni dajatev in davkov na plače, ki jih prejemajo za svoje delo.

3. Člani konzulata, ki zaposlujejo osebe, katerih plače in zasluzki niso oproščeni davka na dohodek v državi sprejemnici, morajo izpolnjevati obveznosti, ki jih zakoni in drugi predpisi te države nalagajo delodajalcem glede pobiranja davkov na dohodek.

50. člen

Oprostitev carin in carinskega pregleda

1. Država sprejemnica v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki jih lahko sprejme, dovoljuje uvoz in oprostitev carin, davkov in drugih povezanih dajatev, razen stroškov za skladiščenje, prevoz in podobne storitve, za:

a) predmete, namenjene konzulatu za uradno uporabo;

b) predmete za osebno uporabo, namenjene konzularnemu funkcionarju in njegovim družinskim članom, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, vključno s predmeti, namenjenimi za njihovo nastanitev. Količina predmetov za vsakdanjo uporabo ne sme presegati količine, ki jo te osebe potrebujejo za svojo uporabo.

2. Konzularni uslužbenci uživajo privilegije in oprostitve iz prejšnjega odstavka za predmete, ki jih uvozijo ob svoji prvi priselitvi.

3. Osebna prtljaga, ki jo imajo s seboj konzularni funkcionarji in njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, je oproščena pregleda. Pregledana je lahko samo, če obstajajo resni razlogi za domnevo, da vsebuje predmete, za katere ne velja oprostitev iz točke b prvega odstavka tega člena, ali predmete, katerih uvoz ali izvoz je prepovedan z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice ali za katere veljajo zakoni in drugi predpisi države sprejemnice o karanteni. Tak pregled se sme opraviti le v navzočnosti konzularnega funkcionarja ali njegovega družinskega člana.

51. člen

Zapuščina člana konzulata ali njegovega družinskega člana

Ob smrti člana konzulata ali njegovega družinskega člana, ki je živel z njim v skupnem gospodinjstvu:

a) mora država sprejemnica dovoliti iznos pokojnikovih premičnin, razen tistih, ki so bile pridobljene v njej in katerih izvoz je bil ob njegovi smrti prepovedan;

b) država sprejemnica ne sme pobirati državnih, regionalnih in občinskih dajatev na dediščine ter na prenos premičnin, ki so v državi sprejemnici samo zato, ker je pokojnik tam bival kot član konzulata ali kot družinski član katerega od članov konzulata.

52. člen

Oprostitev osebnih obveznosti

Država sprejemnica člane konzulata in njihove družinske člane, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, oprosti vseh osebnih obveznosti in kakršnih koli del v javno korist ter obveznosti za vojaške namene, kot so zaplemba, prispevki in nastanitev vojske.

53. člen

Začetek in prenehanje konzularnih privilegijev in imunitet

1. Vsak član konzulata uživa privilegije in imunitete po tej konvenciji od trenutka, ko pride na ozemlje države sprejemnice, da nastopi službovanje, ali če je že tam, od trenutka prevzema svoje funkcije na konzulatu.

2. Družinski člani člana konzulata, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, in člani njegovega zasebnega pomožnega osebja uživajo privilegije in imunitete po tej konvenciji od dneva, ko začne uživati privilegije in imunitete v skladu s prejšnjim odstavkom član konzulata, ali dneva svojega prihoda na ozemlje države sprejemnice ali dneva, ko so postali njegovi družinski člani ali člani njegovega zasebnega pomožnega osebja, kar koli je pozneje.

3. Ko funkcija člana konzulata preneha, njegovi privilegiji in imunitete ter privilegiji in imunitete njegovih družinskih članov, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, ali članov njegovega zasebnega pomožnega osebja praviloma prenehajo v trenutku, ko ta oseba zapusti ozemlje države sprejemnice, ali po poteku v ta namen danega razumnega roka, kar koli je prej, do takrat pa veljajo celo ob oboroženem spopadu. Osebam iz prejšnjega odstavka privilegiji in imunitete prenehajo, ko niso več v skupnem gospodinjstvu člana konzulata ali prenehajo biti člani njegovega zasebnega pomožnega osebja, s tem da njihovi privilegiji in imunitete trajajo do trenutka njihovega odhoda, če nameravajo zapustiti ozemlje države sprejemnice v razumnem roku.

4. Vendar glede dejanj, ki jih konzularni funkcionar ali konzularni uslužbenec stori pri opravljanju svojih nalog, še naprej velja sodna imuniteta brez časovne omejitve.

5. Ob smrti člana konzulata njegovi družinski člani, ki so živeli z njim v skupnem gospodinjstvu, še naprej uživajo privilegije in imunitete, do katerih so upravičeni, dokler ne zapustijo ozemlje države sprejemnice, ali do poteka v ta namen danega razumnega roka, kar koli je prej.

54. člen

Obveznosti tretjih držav

1. Če konzularni funkcionar potuje čez ozemlje ali je na ozemlju tretje države, ki mu je izdala vizum, če je ta potreben, da prevzame svojo funkcijo ali se vrne v svojo službo ali državo pošiljateljico, mu ta tretja država zagotovi vse potrebne imunitete iz drugih členov te konvencije, da se mu omogoči prehod ali vrnitev. Tretja država enako ravna tudi glede njegovih družinskih članov, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, uživajo privilegije in imunitete ter spremljajo konzularnega funkcionarja ali potujejo posebej, da bi se mu pridružili ali vrnili v državo pošiljateljico.

2. V okoliščinah, podobnih tistim iz prejšnjega odstavka, tretje države ne ovirajo prehoda čez svoje ozemlje drugim članom konzulata in njihovim družinskim članom, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu.

3. Tretje države priznavajo uradni korespondenci in drugim uradnim sporočilom v tranzitu, vključno s kodiranimi in šifriranimi, enako svobodo in varstvo, kot ju mora priznati država sprejemnica po tej konvenciji. Konzularnim kurirjem, ki jim je bil izdan potovalni vizum, če je ta potreben, in konzularni pošiljki v tranzitu priznavajo enako nedotakljivost in varstvo, kot ju mora priznati država sprejemnica po tej konvenciji.

4. Obveznosti tretjih držav iz prejšnjih treh odstavkov se nanašajo tudi na osebe, navedene v njih, uradna sporočila in konzularne pošiljke, kadar so na ozemlju tretje države zaradi višje sile.

55. člen

Spoštovanje zakonov in drugih predpisov države sprejemnice

1. Ne glede na privilegije in imunitete morajo vse osebe, ki jih uživajo, spoštovati zakone in druge predpise države sprejemnice. Prav tako se ne smejo vmešavati v njene notranje zadeve.

2. Prostori konzulata se ne smejo uporabljati za namene, ki niso združljivi z opravljanjem konzularnih nalog.

3. Določbe prejšnjega odstavka ne izključujejo možnosti, da se v delu zgradbe, v kateri so prostori konzulata, namestijo uradi drugih ustanov ali agencij, če so ti prostori ločeni od tistih, ki jih uporablja konzulat. V tem primeru se omenjeni uradi ne štejejo za del konzularnih prostorov po tej konvenciji.

56. člen

Zavarovanje za škodo tretji osebi

Člani konzulata morajo spoštovati vse obveznosti, ki jih določajo zakoni in drugi predpisi države sprejemnice glede zavarovanja civilne odgovornosti za uporabo vozila, ladje ali zrakoplova.

57. člen

Posebne določbe o zasebni pridobitni dejavnosti

1. Karierni konzularni funkcionarji v državi sprejemnici ne smejo opravljati poklicne ali pridobitne dejavnosti za osebno korist.

2. Privilegiji in imunitete iz tega poglavja se ne priznavajo:

- a) konzularnim uslužbencem in članom pomožnega osebja, ki v državi sprejemnici opravljajo zasebno pridobitno dejavnost;
- b) družinskim članom katere od oseb iz prejšnje točke in članom njenega zasebnega pomožnega osebja;
- c) družinskim članom katerega od članov konzulata, ki v državi sprejemnici opravljajo zasebno pridobitno dejavnost.

III. POGLAVJE

UREDITEV, KI VELJA ZA ČASTNE KONZULARNE FUNKCIONARJE IN KONZULATE, KI JIH VODIJO

58. člen

Splošne določbe o olajšavah, privilegijih in imunitetah

1. 28., 29., 30., 34., 35., 36., 37., 38. in 39. člen, tretji odstavek 54. člena ter drugi in tretji odstavek 55. člena se uporabljajo tudi za konzulate, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji. Poleg tega olajšave,

privilegije in imunitete teh konzulatov urejajo 59., 60., 61. in 62. člen.

2. 42. in 43. člen, tretji odstavek 44. člena, 45. in 53. člen ter prvi odstavek 55. člena se uporabljajo za častne konzularne funkcionarje. Poleg tega olajšave, privilegije in imunitete teh konzularnih funkcionarjev urejajo 63., 64., 65., 66. in 67. člen.

3. Privilegiji in imunitete iz te konvencije se ne priznavajo družinskim članom častnega konzularnega funkcionarja ali konzularnega uslužbenca, zaposlenega na konzulatu, ki ga vodi častni konzularni funkcionar.

4. Izmenjava konzularnih pošiljk med konzulatoma v različnih državah, ki ju vodita častna konzularna funkcionarja, je dovoljena le s soglasjem obeh držav sprejemnic.

59. člen

Varstvo konzularnih prostorov

Država sprejemnica sprejme vse ukrepe, potrebne za varstvo prostorov konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, da prepreči nasilen vstop v prostore konzulata ali njihovo poškodovanje, vsako motenje miru konzulata ali poseg v njegovo dostojanstvo.

60. člen

Oprostitev obdavčenja prostorov konzulata

1. Prostori konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, katerih lastnik ali najemnik je država pošiljateljica, so oproščeni vseh vrst državnih, regionalnih ali občinskih dajatev in davkov, razen tistih, s katerimi se plačujejo opravljene posebne storitve.

2. Oprostitev obdavčenja iz prejšnjega odstavka se ne uporablja za dajatve in davke, ki jih po zakonih in drugih predpisih države sprejemnice plačuje oseba, ki je v pogodbenem razmerju z državo pošiljateljico.

61. člen

Nedotakljivost konzularnega arhiva in dokumentov

Arhiv in dokumenti konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, so vedno in povsod nedotakljivi, če so ločeni od drugih spisov in dokumentov, še posebej pa od zasebne korespondence vodje konzulata in vsake osebe, ki dela z njim, in od gradiva, knjig ali dokumentov v zvezi z njunim poklicem ali pridobitno dejavnostjo.

62. člen

Oprostitev carin

Država sprejemnica v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki jih lahko sprejme, dovoljuje uvoz in oprostitev carin, davkov in drugih povezanih dajatev, razen stroškov skladiščenja, prevoza in podobnih storitev, za naslednje predmete, če so namenjeni za uradno uporabo konzulatu, ki ga vodi častni konzularni funkcionar: grbe, zastave, table z napisi, pečate in stampiljke, knjige, uradne tiskovine, pisarniško pohištvo in pisarniško

opremo ter pribor in podobne predmete, ki jih konzulatu pošilja država pošiljateljica ali so mu poslani na njeno zahtevo.

63. člen

Kazenski postopek

Če se proti častnemu konzularnemu funkcionarju začne kazenski postopek, mora priti pred pristojne organe. Vendar pa se mora postopek voditi z dolžnim spoštovanjem do častnega konzularnega funkcionarja zaradi njegovega uradnega položaja, in razen če je prijet ali priprt, tako, da se čim manj ovira opravljanje konzularnih nalog. Če je treba častnega konzularnega funkcionarja pripreti, se mora postopek proti njemu začeti v najkrajšem mogočem času.

64. člen

Zaščita častnega konzularnega funkcionarja

Država sprejemnica mora častnemu konzularnemu funkcionarju zagotoviti zaščito, ki je lahko potrebna zaradi njegovega uradnega položaja.

65. člen

Oprostitev dolžnosti prijavljanja tujcev in dovoljenja za prebivanje

Častni konzularni funkcionarji, razen tistih, ki v državi sprejemnici opravljajo kakršno koli poklicno ali pridobitno dejavnost za osebno korist, so oproščeni vseh obveznosti, določenih z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice o prijavljanju tujcev in dovoljenjih za prebivanje.

66. člen

Oprostitev obdavčenja

Častni konzularni funkcionar je oproščen vseh dajatev in davkov za nadomestila in plačila, ki jih prejema od države pošiljateljice za opravljanje konzularnih nalog.

67. člen

Oprostitev osebnih obveznosti

Država sprejemnica častne konzularne funkcionarje oprosti vseh osebnih obveznosti in kakršnih koli del v javno korist ter obveznosti za vojaške namene, kot so zablembe, prispevki in nastanitev vojske.

68. člen

Neobveznost institucije častnih konzularnih funkcionarjev

Vsaka država svobodno odloča o imenovanju ali sprejemanju častnih konzularnih funkcionarjev.

IV. POGLAVJE
SPLOŠNE DOLOČBE

69. člen

Konzularni agenti, ki niso vodje konzulata

1. Vsaka država svobodno odloča, ali bo odpirala ali dopustila konzularne urade, ki jih vodijo konzularni uradniki, ki jih država pošiljateljica ni imenovala za vodje konzulatov.

2. Pogoje, pod katerimi lahko konzularni uradi po prejšnjem odstavku opravljajo svojo dejavnost, ter privilegije in imunitete, ki jih konzularni uradniki lahko uživajo, država pošiljateljica in država sprejemnica določita sporazumno.

70. člen

Konzularne naloge, ki jih opravlja diplomatsko predstavništvo

1. Določbe te konvencije se prav tako uporabljajo za konzularne naloge, ki jih opravlja diplomatsko predstavništvo, če je to v skladu z vsebino konvencije.

2. Imena članov diplomatskega predstavništva, ki so imenovani v konzularni oddelek ali kako drugače pooblaščen za opravljanje konzularnih nalog diplomatskega predstavništva, se sporočijo ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali organu, ki ga to ministrstvo določi.

3. Pri opravljanju konzularnih nalog se diplomatsko predstavništvo lahko obrača na:

- a) lokalne oblasti konzularnega območja;
- b) osrednje oblasti države sprejemnice, če to dopuščajo zakoni in drugi predpisi ter običaji države sprejemnice ali ustrezni mednarodni sporazumi.

4. Privilegiji in imunitete članov diplomatskega predstavništva iz drugega odstavka tega člena se določajo v skladu s pravili mednarodnega prava o diplomatskih odnosih.

71. člen

Državljeni države sprejemnice ali osebe s stalnim prebivališčem v tej državi

1. Konzularni funkcionarji, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo glede uradnih dejanj, storjenih pri opravljanju njihovih nalog, le sodno imuniteto in osebno nedotakljivost ter privilegije iz tretjega odstavka 44. člena, razen če država sprejemnica daje dodatne olajšave, privilegije in imunitete. Glede teh funkcionarjev mora država sprejemnica spoštovati tudi obveznosti iz 42. člena. Če je proti takemu konzularnemu funkcionarju začel kazenski postopek, se mora ta postopek, razen če je funkcionar prijet ali mu je kako drugače odvzeta prostost, voditi tako, da se čim manj ovira opravljanje konzularnih nalog.

2. Drugi člani konzulata, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, njihovi

družinski člani in družinski člani konzularnih funkcionarjev iz prejšnjega odstavka uživajo olajšave, privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga priznava država sprejemnica. Družinski člani člana konzulata in člani zasebnega pomožnega osebja, ki so tudi sami državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, prav tako uživajo olajšave, privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga priznava ta država. Država sprejemnica pa mora izvajati jurisdikcijo nad temi osebami tako, da pri tem preveč ne ovira konzulata pri opravljanju njegovih nalog.

72. člen

Nediskriminacija

1. Pri uporabi določb te konvencije država sprejemnica ne sme diskriminirati posameznih držav.

2. Za diskriminacijo se ne šteje:

a) če država sprejemnica omejevalno izvaja kakšno določbo te konvencije, ker se ta tako izvaja za njene konzulate v državi pošiljateljici;

b) če si posamezne države po običaju ali sporazumu vzajemno zagotavljajo ugodnejšo obravnavo, kot to zahtevajo določbe te konvencije.

73. člen

Razmerje med to konvencijo in drugimi mednarodnimi sporazumi

1. Določbe te konvencije ne vplivajo na druge mednarodne sporazume, ki veljajo med njihovimi državami pogodbenicami.

2. Nobena določba te konvencije ne ovira držav pri sklepanju sporazumov, s katerimi bi potrdile, dopolnile, izpopolnile ali razširile področje uporabe njenih določb.

V. POGLAVJE KONČNE DOLOČBE

74. člen

Podpis

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam članicam Organizacije združenih narodov ali specializiranih agencij in vsem pogodbenicam Statuta Meddržavnega sodišča ter vsaki drugi državi, ki jo Generalna skupščina Organizacije združenih narodov povabi, da postane pogodbenica te konvencije, in sicer do 31. oktobra 1963 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Republike Avstrije in nato do 31. marca 1964 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

75. člen

Ratifikacija

To konvencijo je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

76. člen

Pristop

Ta konvencija je na voljo za pristop vsem državam iz ene od štirih skupin iz 74. člena. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

77. člen

Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po dnevu deponiranja dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

2. Za vsako državo, ki ratificira to konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

78. člen

Uradna obvestila generalnega sekretarja

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov uradno obvesti vse države iz ene od štirih skupin iz 74. člena o:

- a) podpisih te konvencije in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu s 74., 75. in 76. členom;
- b) datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu s 77. členom.

79. člen

Verodostojna besedila

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje njegove overjene kopije vsem državam iz ene od štirih skupin iz 74. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenici, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SKLENJENO na Dunaju štiriindvajsetega aprila tisoč devetsto triinšestdeset.